

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารต่อการจัดการให้อาหารสะอาด ในประชากรในร้านอาหารและแพงล็อบจำหน่ายอาหาร โครงการ “อาหารสะอาด รสชาตiorอย” (Clean Food Good Taste) ทั้งหมด 43 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสุขากินอาหาร จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index [CVI]) เท่ากับ 0.88 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร เท่ากับ 0.72 และในแพงล็อบจำหน่ายอาหาร เท่ากับ 0.73 เก็บรวมรวมข้อมูล เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549 วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร โดยวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาประกอบด้วย 4 ส่วน

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการค้าอาหาร
- 1.2 ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร
- 1.3 ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร
- 1.4 ผลการประมวลข้อมูลการศึกษา

1.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ประกอบการค้าอาหาร

1.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำสุด 18 ปี สูงสุด 75 ปี สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีคู่ การศึกษา ส่วนใหญ่ระดับประถมศึกษา ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรองเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.56 และเพศหญิง ร้อยละ 44.44 มีอายุต่ำสุด 37 ปี สูงสุด 65 ปี สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีคู่ การศึกษาต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตร ในแพงล็อบจำหน่ายอาหาร ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร เป็นเพศหญิงทั้งหมด มีอายุต่ำสุด 40 ปี สูงสุด 42 ปี สถานภาพสมรส โสดร้อยละ 50 มีคู่ร้อยละ 50 และมีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ในแพงล็อบจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร ส่วนใหญ่เป็น

เพศหญิง มีอายุต่ำสุด 26 ปี สูงสุด 68 ปี สถานภาพสมรส มีคู่ทุกคน และการศึกษา ส่วนใหญ่ระดับ ประถมศึกษา

1.1.2 ข้อมูลประเภทอาหารที่จำหน่าย

ประเภทอาหารที่จำหน่ายพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง ส่วนใหญ่ขายอาหาร พร้อมปูรุ่งหรือปูรุ่งสำเร็จ ในร้านอาหารไม่ได้รับรอง ขายอาหารพร้อมปูรุ่งหรือปูรุ่งสำเร็จ ร้อยละ 55.56 และขายอาหารตามสั่ง ร้อยละ 44.44 ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง ทุกร้านขายอาหาร พร้อมปูรุ่งหรือปูรุ่งสำเร็จ ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง ขายอาหารพร้อมปูรุ่งหรือปูรุ่ง สำเร็จ ร้อยละ 57.14 และขายอาหารตามสั่ง ร้อยละ 42.86

1.1.3 ข้อมูลประเภทลูกค้าส่วนใหญ่

ประเภทลูกค้าส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการค้าอาหารพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรอง ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นประชาชนในท้องถิ่น ร้อยละ 56 และข้าราชการ ร้อยละ 56 ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง ลูกค้าส่วนใหญ่ เป็นประชาชนในท้องถิ่น ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

1.1.4 ข้อมูลระยะเวลาประกอบอาชีพ

ข้อมูลระยะเวลาในประกอบอาชีพของผู้ประกอบการค้าอาหารพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 9.87 ปี ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 12.67 ปี ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 7 ปี ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 12 ปี

1.1.5 ข้อมูลการเข้าร่วมโครงการ

1) ระยะเวลาการเข้าร่วมโครงการของผู้ประกอบการค้าอาหารพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 2.07 ปี ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 2.91 ปี ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 2 ปี ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 1.71 ปี

2) การเข้ารับการอบรมของผู้ประกอบการค้าอาหารพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง เคยอบรมเฉลี่ย 1.56 ครั้ง ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรอง เคยอบรมเฉลี่ย 1.89 ครั้ง ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง เคยอบรมเฉลี่ย 2 ครั้ง ในแพนเค้กจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง มีระยะเวลาเฉลี่ย 1.29 ครั้ง

3) การตรวจแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แก่ผู้ประกอบการค้าอาหาร พนว่า ในร้านอาหารได้รับรอง เคยได้รับการตรวจแนะนำเฉลี่ย 3.28 ครั้ง/ปี ในร้านอาหารไม่ได้รับรอง เคยได้รับการตรวจแนะนำเฉลี่ย 2.67 ครั้ง/ปี ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรอง เคยได้รับการตรวจแนะนำเฉลี่ย 3 ครั้ง/ปี ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารไม่ได้รับรอง เคยได้รับการตรวจแนะนำเฉลี่ย 2.86 ครั้ง/ปี

4) การเป็นสมาชิกชุมชนร้านอาหารของผู้ประกอบการค้าอาหาร พนว่า ในร้านอาหารได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารเป็นสมาชิกชุมชน ร้อยละ 28 และเคยได้รับการแนะนำร้อยละ 16 ในร้านอาหารไม่ได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารเป็นสมาชิกชุมชน ร้อยละ 33.33 และเคยได้รับการแนะนำร้อยละ 22.22 ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารเป็นสมาชิกชุมชน ร้อยละ 50 และไม่ได้รับการแนะนำ ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารไม่ได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าไม่เป็นสมาชิกชุมชนร้านอาหาร

5) การได้รับป้าย “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย” พนว่า ในร้านอาหารได้รับรอง ส่วนใหญ่ได้รับป้าย มีระยะเวลา 2 ปี และส่วนใหญ่เป็นผู้พัฒนาร้านอาหารด้วยตนเอง ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรอง ทุกร้านได้ป้าย มีระยะเวลา 1 ปี และเป็นผู้พัฒนาร้านอาหารด้วยตนเอง

6) การเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อ การคงสภาพ การพัฒนาร้านอาหารและแพลงโดยเจ้าหน้าที่อาหารพนว่า ในร้านอาหารได้รับรอง มีการเปลี่ยนเจ้าของร้าน ร้อยละ 24 และเปลี่ยนผู้จัดการร้านอาหาร ร้อยละ 12 ในร้านอาหารไม่ได้รับรอง มีการเปลี่ยนเจ้าของร้าน ร้อยละ 11.11 ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรองและไม่ได้รับรอง ไม่มีการเปลี่ยนที่กระทบต่อการคงสภาพและพัฒนา

1.1.6 ข้อมูลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการให้อาหารสะอาด

1) แหล่งเรียนรู้ของผู้ประกอบการค้าอาหารพนว่า ในร้านอาหารได้รับรองและไม่ได้รับรอง ส่วนใหญ่เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรองและไม่ได้รับรอง ส่วนใหญ่เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

2) แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือของผู้ประกอบการค้าอาหารพนว่า ในร้านอาหารได้รับรองและไม่ได้รับรอง ส่วนใหญ่เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในแพงโดยเจ้าหน้าที่อาหารได้รับรองและไม่ได้รับรอง เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทุกคน

3) บุคคลที่กระตุ้นของผู้ประกอบการค้าอาหารพนว่า ในร้านอาหารได้รับรอง เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 44 และลูกค้า ร้อยละ 44 ในร้านอาหารไม่ได้รับรอง เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 44 คนในครอบครัว ร้อยละ 22 และตนเอง ร้อยละ 22 ในแพงโดยเจ้าหน้าที่

อาหาร ได้รับรองเป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 50 และลูกค้า ร้อยละ 50 และในแฟงโลยเจ้านายอาหาร ไม่ได้รับรอง เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 57 ลูกค้า ร้อยละ 29 และคนอื่น ร้อยละ 29

1.2 ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร

ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแฟงโลยเจ้านายอาหาร

1.2.1 ร้านอาหาร

ในร้านอาหารพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร ได้รับรอง และไม่รับรอง มีทัศนคติที่สอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร และมีความแตกต่างกัน น้อย ส่วนใหญ่เป็นทัศนคติระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่แสดงทัศนคติอย่างถูกต้อง ในส่วนผู้มีทัศนคติสอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ระดับเห็นด้วย พบร่องส่วนน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่แสดงทัศนคติ แต่ยังไม่เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในเรื่องที่แสดงทัศนคติอย่างถูกต้อง ในส่วนผู้มีทัศนคติระดับไม่มีความเห็น คัวยตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารพบเพียงส่วนน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในเรื่องที่แสดงทัศนคติ ในส่วนผู้มีทัศนคติไม่สอดคล้องระดับไม่เห็นด้วยตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารพบเพียงส่วนน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและเคยมีประสบการณ์ ที่ไม่ถูกต้องในเรื่องที่แสดงทัศนคติ

1.2.2 แฟงโลยเจ้านายอาหาร

ในแฟงโลยเจ้านายอาหารพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการค้าอาหารในแฟงโลย เจ้านายอาหาร ได้รับรองและไม่รับรอง มีทัศนคติที่สอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร และมีความแตกต่างกันน้อย ส่วนใหญ่เป็นทัศนคติระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่แสดงทัศนคติอย่างถูกต้อง ในส่วนผู้มีทัศนคติที่มีสอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ระดับเห็นด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ประสบการณ์ในการแสดงทัศนคติ

1.3 ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร

ข้อมูลปัญหาผู้ประกอบการค้าอาหารแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแฟงโลยเจ้านายอาหาร

1.3.1 ร้านอาหาร

ในร้านอาหารปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง

1) ในร้านอาหาร ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร พนักงานในการปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้แก่ ด้านสถานที่พนับว่า ห้องครัวไม่สะอาด จัดของไม่เป็นระเบียบ
ไม่กำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกจากร้านอาหาร ด้านตัวอาหารพนับว่า ไม่ปกปีดเครื่องปูรุ่งแต่งเมื่อไม่ใช้
งาน แข็งวน้ำดื่มรวมกันน้ำแข็งใช้กิน ด้านภาชนะอุปกรณ์ พนับว่า จัดเก็บภาชนะอุปกรณ์ไม่ถูกต้อง
ไม่ปกปีดเขียงเมื่อไม่ใช้งาน ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพนับว่า แต่งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้องกันและ
ควบคุมสัตว์แมลงนำโรคพนับว่า มีเศษอาหารในระบบายน้ำเสีย ไม่กำจัดไขมันในบ่อคักไขมัน

2) ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร พนักงานในการปฏิบัติตาม
ตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้แก่ ด้านสถานที่พนับว่า ร้านอาหาร ไม่สะอาด จัดของไม่เป็น
ระเบียบ ที่ล้างภาชนะอุปกรณ์มีสภาพไม่ดี ไม่สามารถสร้างบ่อคักไขมัน ด้านตัวอาหารพนับว่า ไม่ปก
ปีดเครื่องปูรุ่งแต่งอาหาร แข็งเครื่องคั่มรวมกันน้ำแข็งที่ใช้กิน ด้านภาชนะอุปกรณ์พนับว่า ล้างภาชนะ
อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพนับว่า แต่งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้องกันและควบคุม
สัตว์แมลงนำโรคพนับว่า ไม่มีถังขยะที่ถูกต้อง บริเวณที่ล้างภาชนะอุปกรณ์มีน้ำขัง

1.3.2 แพลงดอยจำหน่ายอาหาร

ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร แบ่งเป็น 2
ส่วน คือ ปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง และ ไม่ได้รับรอง

1) ในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร พนักงานในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้แก่ ด้านการป้องกันและควบคุมสัตว์แมลงนำโรค
พนับว่า ไม่ปิดถังขยะสม่ำเสมอ

2) ในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร พนักงาน
ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้แก่ ด้านสถานที่พนับว่า แพลงดอยจำหน่ายอาหาร
มีสภาพไม่ดี บริเวณที่ปูรุงอาหารตกปลาก ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคล แห้งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้อง
กันและควบคุมสัตว์แมลงนำโรคพนับว่า ไม่ปกปีดถังขยะ

1.4 ผลการประเมินข้อมูลการศึกษา

ผลการประเมินข้อมูลการศึกษา เกี่ยวกับการคงสภาพร้านอาหารและแพลงดอยจำหน่าย
อาหาร ได้รับรอง และการพัฒnar้านอาหารและแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง มีดังนี้

1.4.1 การคงสภาพร้านอาหาร ได้รับรอง

การคงสภาพร้านอาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร
หรือถูกของผู้ประกอบการค้าอาหารมีนิสัยชอบความสะอาด เป็นผู้จัดการเรื่องความสะอาดในร้าน
อาหารประกอบกับร้านอาหารเป็นธุรกิจครอบครัวที่สามารถให้ความร่วมมือ บทบาท
ผู้ประสานในร้านอาหารที่ต้องรวมกันเป็นกลุ่มที่เป็นผู้ประสานระหว่าง ผู้ประกอบการค้าอาหารและ

ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนแก่ปัญหาต่างๆ แก่ผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารร้านอาหารที่ตั้งรวมเป็นกลุ่ม การมีส่วนร่วมผู้ประกอบการค้าอาหารในการทำงานกับพนักงานเป็นสิ่งส่งผลให้พนักงานทำงานตามคำแนะนำผู้ประกอบการค้าอาหารได้สม่ำเสมอ

1.4.2 การไม่คงสภาพของร้านอาหาร ได้รับรอง

การไม่คงสภาพของร้านอาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงผู้ประกอบการค้าอาหาร การไม่มีส่วนร่วมผู้ประกอบการค้าอาหารในการทำงานกับพนักงาน โครงสร้างของอาคารไม่เหมาะสมกับการปฐมอาหารตามสั่ง

1.4.3 การพัฒnar้านอาหาร ไม่ได้รับรอง

การพัฒnar้านอาหาร ไม่ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร และผู้สัมผัสอาหาร ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ถูกต้อง โครงสร้างอาคารร้านอาหาร ไม่มีความพร้อมสำหรับใช้เป็นร้านอาหาร ปัญหาการสร้างบ่อคักในบัน

1.4.4 การคงสภาพแหงลอยจานน้ำยาหาร ได้รับรอง

การคงสภาพแหงลอยจานน้ำยาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร มีนิสัยชอบความสะอาด มีความรับผิดชอบต่อการใช้ที่สาธารณะของหมู่บ้าน

1.4.5 การพัฒนาแหงลอยไม่ได้รับรอง

การพัฒนาแหงลอยไม่ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ถูกต้อง ไม่มีเงินทุนซื้อหรือปรับปรุงแหงลอยจานน้ำยาหารมีสภาพดี ไม่มั่นใจในการใช้ที่สาธารณะ เป็นผู้ขายรายใหม่ ซ้ายที่จานน้ำยาหาร

2. อภิปรายผลการศึกษา

การอภิปรายผลการศึกษารึนี้ จะอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

2.1 ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร

2.2 ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร

2.3 ผลการประมวลข้อมูลการศึกษา

2.1 ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร

ข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแหงลอยจานน้ำยาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง จำนวนห้าห้องพัตร ส่วนใหญ่มีทัศนคติสอดคล้องตามข้อกำหนดด้าน

สุขากินอาหารในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ดังตารางที่ 10 และ 11) เป็นผลมาจากการผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแพงโดยจำหน่ายอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง ส่วนใหญ่เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เกี่ยวกับการจัดการให้อาหารสะอาด (ดั้งรูปที่ 2 และรูปที่ 3) และผู้ประกอบการค้าอาหารมีประสบการณ์จากเข้าร่วมโครงการมีระยะเวลาเฉลี่ย 2 ถึง 3 ปี (ดังตารางที่ 4) ประกอบกับกระทรวงสาธารณสุขได้รณรงค์ให้คนไทยบริโภคอาหารสะอาดปลอดภัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 และยังกำหนดนโยบายด้านอาหารเป็นนโยบายที่สำคัญ ในวาระแห่งชาติ “เมืองไทยแข็งแรง” (Healthy Thailand) ย้อมส่องผลให้ผู้ประกอบการค้าอาหารมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นผู้มีทัศนคติสอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีการพิจารณาตัดสินสังคม (Social Judgement Theory) ของ Hovland et al. (1951) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล เกิดจากการพิจารณาข้อมูลที่ได้รับและแหล่งข่าวที่มีความน่าเชื่อถือสูงจะมีอิทธิพลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมากกว่า และในส่วนทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร ในร้านอาหารและแพงโดยจำหน่ายอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง อำเภอห้างฉัตร มีความแตกต่างกันน้อย เมื่อจากผู้ประกอบการค้าอาหารมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการ มีระยะเวลาเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน (ดังตารางที่ 4) เคยได้รับการอบรมรู้เรื่องกำหนดด้านสุขากินอาหาร มีจำนวนครั้งเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน (ดังตารางที่ 5) และได้การตรวจแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีจำนวนครั้งเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน (ดังตารางที่ 6) การผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแพงโดยจำหน่ายอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรองแสดงทัศนคติในเรื่องที่แสดงทัศนคติ มีความมากน้อยแตกต่างกันในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่มีความเห็น ไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และเคยประสบการณ์ในเรื่องที่แสดงทัศนคติ อย่างไร ได้ว่า การที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลต้องได้รับรู้ต่อสิ่งนั้น และระดับความมากน้อยของทัศนคติจะขึ้นกับความเข้าใจหรือเคยประสบการณ์ต่อสิ่งนั้นคือ ถ้าบุคคลมีความเข้าใจที่ชัดเจนหรือมีประสบการณ์สูง บุคคลจะแสดงทัศนคติในระดับที่สูงด้วย สอดคล้องกับทฤษฎีด้านโครงสร้างทัศนคติของ Triandis (1971) ทัศนคติเกิดขึ้นได้ในองค์ประกอบด้านความรู้ ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม คือเมื่อบุคคลมีความรู้ใหม่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์ประกอบของความรู้ และส่งผลให้องค์ประกอบด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม เปลี่ยนแปลงไปด้วย และ Osgood (1955) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลการประเมินสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นปัจจัยของทัศนคติ มีทิศทางการประเมินและระดับความมากน้อยของการประเมิน

2.2 ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร

การอภิปรายข้อมูลปัญหาผู้ประกอบการค้าอาหารแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารและแพงโดยจำหน่ายอาหาร

2.2.1 ร้านอาหาร

การอภิปรายข้อมูลปัญหาผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง

1) ในร้านอาหาร ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร อธิบายได้ว่า เนื่องจากมีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาได้แก่ การเปลี่ยนแปลงผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารที่ได้รับรองคือ มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของร้านอาหารหรือผู้จัดการร้านอาหาร (ดังตารางที่ 9) ประกอบกับผู้ประกอบการค้าอาหารรายใหม่ ซึ่งไม่มีความเข้าใจในปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร จึงไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้ถูกต้อง และปัญหาผู้ร่วมงานของผู้ประกอบการค้าอาหารมีพฤติกรรมไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ปัญหาที่พบได้แก่ ด้านสถานที่พบว่า ห้องครัวไม่สะอาด จัดของไม่เป็นระเบียบ ไม่กำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกจากร้านอาหาร ด้านตัวอาหารพบว่า แซ่บหนักน้ำดื่มรวมกันน้ำแข็งใช้กิน ด้านภาชนะอุปกรณ์ พบว่า จัดเก็บภาชนะอุปกรณ์ไม่ถูกต้อง ไม่ปักปิดเขียงเมื่อไม่ใช้งาน ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพบว่า แต่งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้องกันและควบคุมสัตว์แมลง นำโรคพบว่า มีเศษอาหารในร่างระบายน้ำเสีย ไม่กำจัดไขมันในบ่อคักไขมัน ลดคลอลงกับการศึกษาของ สุน พึ่งคุ้ม และบุญรา ผลทวี (2545) พบว่า ร้านอาหาร ไม่สะอาด ร้อยละ 10.53 แต่งกาย ไม่ถูกต้องร้อยละ 84.21 การศึกษาของนุชรา บุญกุณก (2547) พบว่าผู้ป่วยไม่ใส่ผ้ากันเปื้อนและสวมหมวกคลุมผม ร้อยละ 45.40 และน้ำแข็งมีสิ่งของอื่นแทรumer ร้อยละ 71.70 และการศึกษาของ ชุดพร ศักดิ์สง่าวงษ์ และคณะ (2548) พบว่า การจัดสถานที่ไม่สะอาด ไม่เป็นระเบียบ ร้อยละ 20 ท้านอาหารพบว่า การเท็บและการใช้น้ำแข็งไม่ถูกต้อง ร้อยละ 20 ด้านภาชนะอุปกรณ์ พบว่า การจัดเก็บ ซ้อน ส้อน ตะเกียง ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 20 ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพบว่า การแต่งกาย ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 60

เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า ในร้านอาหาร ได้รับรอง จะพบปัญหาเกี่ยวกับ พฤติกรรมของผู้ประกอบการค้าอาหารและผู้ร่วมงานในร้านอาหาร เนื่องจากร้านอาหาร ได้รับรอง เป็นร้านอาหารที่ได้รับการพัฒนาโครงสร้างร้านอาหาร ตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ของ กองสุขาภิบาลอาหารและน้ำ (2548)

2) ในร้านอาหาร ไม่ได้รับรองผู้ประกอบการค้าอาหาร มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร อธิบายได้ว่า เนื่องจากเป็นร้านอาหารที่ผู้ประกอบการค้าอาหาร อยู่ในระหว่างการปรับเปลี่ยนพุติกรรม และปรับปรุงโครงสร้างร้านอาหารให้ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ปัญหาที่พบได้แก่ ด้านสถานที่พบว่า ร้านอาหารไม่สะอาด จัดของไม่เป็นระเบียบ ที่ล้างภาชนะอุปกรณ์มีสภาพไม่ดี ไม่สามารถสร้างบ่อคักไขมัน ด้านตัวอาหารพบว่า

ไม่ปอกเปลือกแต่งานอาหาร แข็งเครื่องคั่มรวมกันน้ำแข็งที่ใช้กิน ด้านภายนอกอุปกรณ์พบว่า ล้างภายนอกอุปกรณ์ไม่ถูกต้อง ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพบว่า แต่งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้องกันและควบคุมสัตว์แมลงนำโรคพบว่า ไม่มีถังขยะที่ถูกต้อง บริเวณที่ล้างภายนอกอุปกรณ์มีน้ำขัง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุชน เพ็งคุณ และบุญรา พลทวี (2545) ที่พบว่าร้านอาหารไม่สะอาด ร้อยละ 10.53 และการศึกษาของ ชุดีพร ศักดิ์ส่งวงศ์ และคณะ (2548) ด้านสถานที่พบว่า การจัดสถานที่ไม่สะอาด ไม่เป็นเป็นระเบียบ ร้อยละ 20 ด้านอาหารพบว่า การเก็บและการใช้น้ำแข็งไม่ถูกต้อง ร้อยละ 20 ด้านภายนอกอุปกรณ์ พบว่า การจัดเก็บ ซ้อน ส้อม ตะเก็บ ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 20 ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพบว่า การแต่งกายไม่ถูกต้อง ร้อยละ 60 ในส่วนปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่กล่าวมา ในเรื่องที่ล้างภายนอกอุปกรณ์มีสภาพไม่ดี ซึ่งอาจทำให้ภายนอกอุปกรณ์ได้รับการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกได้ ตามที่กองสุขาภิบาลอาหารและน้ำ (2542) ได้ให้แนวทางในการจัดการให้อาหารสะอาดด้านสถานที่ในบริเวณและที่ล้างภายนอกอุปกรณ์ต้องมีสภาพดี และในเรื่องไม่สามารถสร้างบ่อคักไขมัน ไม่ปอกเปลือกแต่งงานอาหาร และล้างภายนอกอุปกรณ์ไม่ถูกต้อง เป็นปัญหาไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่กล่าวว่า อาจเป็นพาระศึกษาในตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า ร้านอาหารไม่ได้รับรอง จะพบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการค้าอาหารและผู้ร่วมงานในร้านอาหารและปัญหาโครงสร้างร้านอาหารไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร เนื่องจากเป็นร้านอาหารที่ยังไม่ผ่านการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ของกองสุขาภิบาลอาหารและน้ำ (2548)

2.2.2 แพลงดอยจำหน่ายอาหาร

การอภิปรายข้อมูลปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหาร ในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ปัญหาของผู้ประกอบการค้าอาหารในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง และไม่ได้รับรอง

1) ในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารคือ ไม่ปิดถังขยะสม่ำเสมอ อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการค้าอาหารอาจไม่เข้าใจการป้องกันและควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค ตามแนวทางของกองสุขาภิบาลอาหารและน้ำ (2542) ในเรื่องการจัดการให้อาหารสะอาดโดยการจัดเก็บขยะในถังที่มีฝาปิดมีคุณภาพเพื่อเป็นการป้องไม่ให้ขยะเป็นแหล่งอาหารของสัตว์และแมลงนำโรค และปัญหาที่พบมีความแตกต่างกับการศึกษางาน ชุดีพร ศักดิ์ส่งวงศ์ และคณะ (2548) พบว่า การรวมขยะไปกำจัดไม่ถูกต้อง ร้อยละ 4.66

2) ในแพลงดอยจำหน่ายอาหาร ไม่ได้รับรอง ผู้ประกอบการค้าอาหารมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร อธิบายได้ว่า เนื่องจากผู้ประกอบการค้าอาหารใน

แผนโดยจำหน่ายอาหารอยู่ในระหว่างการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และปรับปรุงแผนโดยจำหน่ายอาหารให้ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร ปัญหาที่พบได้แก่ ด้านสถานที่พนว่า แผนโดยจำหน่ายอาหารมีสภาพไม่ดี บริเวณที่ปรุงอาหารสกปรก ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคล แต่งกายไม่ถูกต้อง ด้านการป้องกันและควบคุมสัตว์แมลงนำโรคพบว่าไม่ปักปิดลังขยะ สถาศคล้องศึกษาของชุดีพร ศักดิ์ส่งวงศ์ และคณะ(2548) พบว่า แผนโดยจำหน่ายอาหารไม่ถูกต้อง ร้อยละ 13.95 ด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลพบว่า การแต่งกายไม่ถูกต้อง ร้อยละ 83.73 ในส่วนปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาดังกล่าวคือ บริเวณที่ปรุงอาหารสกปรก อธิบายได้ว่า การที่บริเวณที่ปรุงอาหารสกปรก จะทำให้อาหารมีโอกาสปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกในบริเวณที่ปรุงอาหาร ตามที่กองสุขากินอาหาร และน้ำ (2542) ได้แนวทางในการจัดการให้อาหารสะอาดคือ สถานที่ปรุงอาหารต้องมีสุขลักษณะ ไม่มีเศษอาหาร คราบสกปรก และไม่ปักปิดลังขยะ อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการค้าอาหารอาจไม่เข้าในการป้องกันและควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค ตามทางของกองสุขากินอาหารและน้ำ (2542) ในเรื่องการจัดการให้อาหารสะอาดโดยการจัดเก็บขยะในถังที่มีฝาปิดมีดูดซึด เพื่อเป็นการป้องไม่ให้ขยะเป็นแหล่งอาหารของสัตว์และแมลงนำโรค

เมื่อพิจารณาปัญหาพบว่า แผนโดยจำหน่ายอาหารไม่ได้รับรองจะพนปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการค้าอาหารและแผนโดยจำหน่ายอาหารมีสภาพไม่ดี เมื่องจาก เป็นแผนโดยจำหน่ายอาหารที่ยังไม่ผ่านการตรวจสอบ ตามหลักเกณฑ์ของกองสุขากินอาหาร และน้ำ (2548)

2.3 ผลการประเมินข้อมูลการศึกษา

การอภิปรายผล ผลการประเมินข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับการคงสภาพร้านอาหารและ แผนโดยจำหน่ายอาหาร ได้รับรอง และการพัฒนาร้านอาหาร แผนโดยจำหน่ายอาหารไม่ได้รับรอง ประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

2.3.1 การคงสภาพร้านอาหาร ได้รับรอง

การคงสภาพร้านอาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร หรือลูกของผู้ประกอบการค้าอาหารที่มีนิสัยชอบความสะอาด อธิบายได้ว่า การที่ผู้ประกอบการค้าอาหารปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร ได้ต่อเนื่อง เป็นผลมาจากการค้าอาหารมี ประสบการณ์และเรียนรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร ได้แก่ การเข้ารับการอบรม (ตั้งตารา ที่ 5) ได้รับการติวตรวจแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ตาราที่ 6) มีความเข้าใจการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร เนื่องจากมีประสบการณ์เข้าร่วมโครงการถึง 2 ปี (ตาราที่ 4) มีการยอมรับ และปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร (ตั้งตาราที่ 8) สามารถจำและอธิบายเหตุผลของ การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขากินอาหาร ได้อย่างถูกต้อง ประกอบกับผู้ประกอบการค้าอาหาร

ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการให้อาหารสะอาดจากแหล่งที่ผู้ประกอบการค้าอาหารเชื่อถือคือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และยังได้รับการกระตุนให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดการให้อาหารสะอาด (ดังรูปที่ 2-4) ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire (1969) และ Triandis (1977) บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนใส่ใจข่าวสาร บุคคลจะใส่ใจรับรู้ข่าวสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง ขั้นตอนทำความเข้าใจ บุคคลจะเข้าใจสิ่งที่รับรู้จากผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการตีสื่อสารที่ดี ขั้นตอนการยอมรับ บุคคลจะยอมรับมี 3 แบบคือ ยอมทำความ การเลียนแบบ การยอมรับ โดยผสานส่วนสั่งใหม่เข้ากับสั่งเดิมอยู่คืน ขั้นตอนความจำ บุคคลจะมีความจำเมื่อมีการยอมรับสิ่งใหม่และมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้น ขั้นตอนการกระทำ เป็นขั้นตอนที่บุคคลนำสิ่งใหม่ไปปฏิบัติจริง และเมื่อบุคคลประเมินผลลัพธ์เป็นไปตามคาดหมาย อาจมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างถาวร แตกต่างกับการศึกษาของ ธีระพล ปราบารม (2542) พบว่า ทัศนคติในเรื่องการสุขาภิบาลในโรงเรียน ในด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติ ด้านสุขาภิบาลอาหารของผู้ประกอบการค้าอาหารในโรงเรียน เนื่องจากในการศึกษาข้อมูลทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารไม่ได้รับรอง (ดังตารางที่ 10) ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการค้าอาหารส่วนใหญ่เป็นผู้มีทัศนคติสอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ไม่มีพฤติกรรมในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร สำหรับผู้มีพฤติกรรมในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร พนิชผู้ประกอบการค้าอาหารหรือลูกของผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารได้รับรอง ที่มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นผู้มีนิสัยชอบความสะอาด ซึ่งผลการศึกษาทั้ง 2 การศึกษาแตกต่างกันอย่างชัดเจน สำหรับการเป็นธุรกิจครอบครัวเป็นปัจจัยสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัว มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ต่อเนื่อง อธิบายได้ว่า สมาชิกในครอบครัวจะอนรับและปฏิบัติตามผู้ประกอบการค้าอาหารหรือลูกของผู้ประกอบการค้าอาหาร ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวมีวิธีการทำงานในกิจกรรมต่างๆ ในร้านเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิด ทฤษฎีสมดุล (Balance Theory) ของ Heider (1948) บุคคลยอมปฏิบัติตามบุคคลอื่น เพราะต้องการรักษาความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวหรือความเป็นสมาชิก สำหรับบทบาทผู้ประสานในร้านอาหารที่ต้องรวมกันเป็นกลุ่ม ที่เป็นผู้ประสานระหว่าง ผู้ประกอบการค้าอาหารและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนแก่ปัญหาต่างๆ แก่ผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารร้านอาหารที่ต้องรวมเป็นกลุ่ม มีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการค้าอาหารปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ต่อเนื่อง อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการค้าอาหาร ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ประสานในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สมำเสมอ เป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการค้าอาหาร ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้คือ บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกิดจาก การได้รับการเสริมแรง จำนวนครั้งของการเสริมแรงและการเชื่อมโยงจะทำให้เกิดพฤติกรรมในการ

ปฎิบัติได้ สำหรับการมีส่วนร่วมผู้ประกอบการค้าอาหารในการทำงานกับพนักงาน อธิบายได้ว่า การที่ผู้ประกอบการค้าอาหารมีส่วนร่วมในการทำงานกับพนักงาน จะส่งผลทำให้พนักงานต้องยอม ทำงานคำแนะนำทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีด้านโครงสร้างทัศนคติ ตามแนวคิด Triandis (1971) คือ เมื่อบุคคลถูกบังคับให้แสดงพฤติกรรมที่ขัดกับทัศนคติเดิมในระยะเวลาที่นานพอ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนความรู้สึกที่มีอยู่เดิมได้ และจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทัศนคติ ให้ทัศนคติหนึ่งเข่น องค์ประกอบด้านความรู้ หรือองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม เมื่อเกิดการเกิดเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทัศนคติให้ทัศนคติหนึ่งแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทัศนคติทั้ง 3 ไปในทิศทางเดียวกัน

2.3.2 การไม่คงสภาพของร้านอาหาร ได้รับรอง

การไม่คงสภาพของร้านอาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงผู้ประกอบการค้าอาหาร อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการค้าอาหารรายใหม่ที่มาแทนผู้ประกอบการค้าอาหารคนก่อน ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้ถูกต้อง มีสาเหตุมาจากผู้ประกอบการค้าอาหาร มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับร้านอาหารและเข้าร่วมโครง "อาหารสะอาด รสชาตiorอย" ก่อนข้างน้อย คือ มีระยะเวลาห้อยกว่า 1 ปี (ดังตารางที่ 3 และที่ 5) ประกอบกับผู้ประกอบการค้าอาหารรายใหม่ ส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการอบรมและไม่เป็นสมาชิกชมรมร้านอาหาร (ดังตารางที่ 7) จึงมีประสบการณ์และการเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งสอดคล้อง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire(1969) และ Triandis (1977) คือความเข้าใจของบุคคลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเป็นผู้ยอมรับและนำไปปฏิบัติ สำหรับการไม่มีส่วนร่วมผู้ประกอบการค้าอาหารในการทำงานกับพนักงาน เป็นสิ่งส่งผลให้พนักงานไม่ทำงานตามคำแนะนำผู้ประกอบการค้าอาหาร อธิบายได้ว่า การผู้ประกอบการค้าอาหารไม่ทำงานร่วมกับพนักงาน เนื่องจากผู้ประกอบการค้าอาหาร ส่วนใหญ่ทำงานอยู่บริเวณหน้าร้านและไม่ได้ควบคุมกำกับพนักงานให้ทำงานตามคำแนะนำ จึงทำให้พนักงานมีพฤติกรรมไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความขัดแย้ง (Dissonance Theory) อธิบายว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ จะไม่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เขารู้เกี่ยวกับตัวเขากับพฤติกรรมของไปด้วยกันได้หรือมีความสอดคล้อง คือ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิม สำหรับโครงสร้างของอาคารไม่เหมาะสมกับการปรุงอาหารตามสั่ง อธิบายได้ว่า ปรุงอาหารตามสั่ง ในสถานที่ไม่มีในสถานที่ปรุงอาหาร ไม่มีเตาไฟและผนังเตาไฟ เป็นสาเหตุของปัญหาที่ปรุงอาหารสกปรกจากรบสกปรกน้ำมันจากการปรุงอาหาร ซึ่งกองสุขาภิบาลอาหาร ได้กำหนดแนวทางในการจัดการให้

อาหารสะอาด ด้านสถานที่ในบริเวณปรุ่งอาหารต้องมีเตาไฟ และบริเวณผนังเตาไฟต้องทำด้วยวัสดุพิવิธเรียน ทำความสะอาดง่าย

2.3.3 การพัฒนาร้านอาหารไม่ได้รับรอง

การพัฒนาร้านอาหารไม่ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับ ผู้ประกอบการค้าอาหาร และผู้สัมผัสอาหาร ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ถูกต้อง อธิบายได้ว่า การที่ผู้ประกอบการค้าอาหาร มีพฤติกรรมไม่ถูกต้อง มีสาเหตุมาจากการผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่มีความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับ กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire (1969) และ Triandis (1977) คือความเข้าใจของบุคคลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเป็นผู้ยอมรับ และนำไปปฏิบัติ สำหรับโครงสร้างอาคารร้านอาหารไม่มีความพร้อมสำหรับใช้เป็นร้านอาหาร อธิบายได้ว่า ร้านอาหาร ไม่ได้รับรอง เป็นบ้านเช่าที่ไม่ได้ออกแบบสำหรับเป็นร้านอาหาร ซึ่งบ้านเช่าจะไม่มีห้องครัว ไม่มีที่ล้างภาชนะอุปกรณ์ ไม่มีบ่อคักไขมัน และต้องใช้เงินลงทุนมากทำให้ผู้ประกอบการค้าอาหารไม่ลงทุน และปัญหาในการสร้างบ่อคักไขมันเนื่องจากผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่สามารถสร้างบ่อคักไขมัน เนื่องจากเป็นร้านเช่า ประกอบกับต้องใช้เงินจำนวนมากในสร้างบ่อคักไขมัน สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง (2549) พบว่า ผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่มีเงินทุนในการปรับปรุงโครงสร้างร้านอาหาร ซึ่งวัสดุ อุปกรณ์ และสร้างระบบกำจัดน้ำเสีย และรายการส่วนห้องถังในบ่อวั่งคัน ใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการค้าอาหารปรับปรุงร้านอาหารให้ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร

2.3.4 การคงสภาพแผลอย่างชำนาญอาหาร ได้รับรอง

การคงสภาพแผลอย่างชำนาญอาหาร ได้รับรอง มีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าอาหาร อธิบายได้ว่า การที่ผู้ประกอบการค้าอาหารปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ได้ค่อนเมื่อง เป็นผลมาจากการผู้ประกอบการค้าได้มีประสบการณ์และเรียนรู้เกี่ยวข้องกับการด้านสุขาภิบาลอาหาร และผู้ประกอบการค้าอาหารมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นผู้มีนิสัยชอบสะอาด สอดคล้องตามกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire (1969) และ Triandis (1977) เช่นเดียวกับผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหาร ได้รับรอง แตกต่างกับการศึกษาของช้อทพิพย์ สุคเดิค (2545) พบว่า ทัศนคติต่อการชำนาญอาหารริบบทวิถีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตาม ผู้ประกอบการค้าอาหารริบบทวิถีด้านสุขาภิบาลอาหาร เนื่องจากการศึกษาข้อมูลทัศนคติพบว่า ทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร ในแพลงด้อยชำนาญอาหาร ไม่ได้รับรอง ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ดังตารางที่ 11) แต่ผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่มีพฤติกรรมในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร และผู้ที่มีพฤติกรรมใน

การปฏิบัติตามข้อกำหนดค้านสุขากินอาหาร พนในผู้ประกอบการค้าอาหารในແຜດລອຍຈໍາຫນ່າຍ
อาหารໄຕຮັບຮອງທີ່ມີການເປົ້າຍແປ່ງທັນຄົດເປັນຜູ້ມືນີສັບຂອບຄວາມສະອາດ ສໍາຮັນຜູ້ປະກອບກາ
ຄ້າມີຄວາມຮັບຜົດຂອນດ່ອກາໃຫ້ທີ່ສາຫະລະຂອງໜຸ້ນ້ຳນັ້ນ ອົບນາຍໄດ້ວ່າ ການທີ່ຜູ້ປະກອບໄດ້ໃຫ້ທີ່
ສາຫະລະຂອງໜຸ້ນ້ຳນານານແລະໄນ້ໄດ້ເສີບຄ່າເຊິ່ງ ມີຄວາມຕ້ອງກາຈະໃຊ້ສຄານທີ່ສາຫະລະຂອງໜຸ້
ນ້ຳນັ້ນຕ່ອງໄປ ຈຶ່ງຄູແລກຄວາມສະອາດນິວເລີມແພດລອຍຈໍາຫນ່າຍອາຫາຣ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໃນໜຸ້ນ້ຳນັ້ນປະກັບ
ໄຈແລະໄດ້ໃຊ້ສຄານທີ່ສາຫະລະຕ່ອງໄປ ຜົ່ງສອດຄັດ້ອງ ຖ້ານຸກການຈັດກາຄວາມປະກັບໃຈ (Impression
Management Theory) ອົບນາຍວ່າ ການເປົ້າຍແປ່ງທັນຄົດເປັນພາຍານຂອງບຸກຄຸລ ທີ່ຈະຈັດກາໃຫ້ຕົນ
ເອງໃໝ່ພຸດທິກຣມຕ່ອັງຜູ້ອື່ນສົ່ນໍາເສນອ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນເກີດຄວາມປະກັບໃຈ ແລະໃຫ້ໄຕຮັບແຮງເສັງອົງກາ
ສັງຄມ ຕດອຄຈນ ໄນໃຫ້ສັງຄມລົງໂທຍ

2.3.5 การพัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับผู้ประกอบการค้าอาหาร ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ถูกต้อง อธิบายได้ว่า การที่ผู้ประกอบการค้าอาหารไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร เนื่องจากผู้ประกอบการค้าอาหารไม่มีความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารและไม่ถูกบังคับให้ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire (1969) และ Triandis (1977) คือความเข้าใจของบุคคลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเป็นผู้ยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติ และสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง (2549) ที่พบว่า ราชการส่วนท้องถิ่นไม่บังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการค้าอาหารปรับปรุงร้านอาหารให้ได้มาตรฐานกรมอนามัย สำหรับไม่มีเงินทุนซื้อหรือปรับปรุงแพลตฟอร์มอาหาร มีสภาพดี อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการค้าอาหารมีรายได้จากการค่อนข้างน้อย จึงไม่มีเงินทุนซื้อหรือปรับปรุงแพลตฟอร์มอาหารให้มีสภาพดี และไม่มั่นใจในการใช้ที่สาธารณสุข อธิบายได้ว่า การปรับปรุงแพลตฟอร์มให้มีสภาพดีต้องใช้เงินทุนมาก ผู้ประกอบการค้าอาหารจึงไม่มั่นใจในการลงทุนปรับปรุง เนื่องจากในการปรับปรุงแพลตฟอร์มอาหารต้องใช้เงินลงทุนมาก และการขายที่จำหน่ายอาหาร อธิบายได้ว่าการขายที่จำหน่ายอาหารทำให้ผู้ประกอบการค้าอาหารไม่มีความพร้อมในการจัดสต็อกอุปกรณ์ เนื่องขาดเงินทุน ลดคลองกับการศึกษาของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง (2549) นั้นจัดที่เป็นปัญหาในการพัฒนาแพลตฟอร์มอาหาร ให้ได้มาตรฐานกรมอนามัย ได้แก่ ผู้ประกอบการค้าอาหารไม่มีเงินทุนในการปรับปรุงแพลตฟอร์มอาหารในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบบริษัทการส่วนท้องถิ่นไม่นำมาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการค้าอาหารปรับปรุงแพลตฟอร์ม ตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร สำหรับการเป็นผู้ขายรายใหม่ อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการค้าอาหารรายใหม่ยังไม่มีประสบการณ์ และยังไม่เข้าใจในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการ

เปลี่ยนแปลงทัศนคติของ McGuire(1969) และ Triandis (1977) คือความเข้าใจของบุคคลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเป็นผู้ยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการศึกษาระดับนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ดังนี้

1) ในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติผู้ประกอบการค้าอาหาร ผู้รับผิดชอบงานสุขาภิบาลอาหาร ควรนำกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามแนวคิด McGuire (1969) และ Triandis (1977) มาประยุกต์ใช้ในวางแผนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ตามความเหมาะสมกับผู้ประกอบการค้าอาหารแต่ละราย

2) ผู้รับผิดชอบงานสุขาภิบาลอาหาร ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีผู้ประสานงานในร้านอาหารที่ตั้งรวมเป็นกลุ่ม มีบทบาทในการประสานงานระหว่างผู้ประกอบการค้าอาหารและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในร้านอาหาร และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการค้าอาหารให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร

3) ผู้รับผิดชอบงานสุขาภิบาลอาหารควรให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ประกอบการค้าอาหารที่ไม่มีส่วนร่วมในการทำงานกับพนักงาน แบ่งเวลาการทำงานและควบคุมกำกับพนักงานตามความเหมาะสมเพื่อให้พนักงานมีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร

4) เสนอหน่วยงานที่มอบป้าย “อาหารสะอาด รสชาตiorอย” แก่ร้านอาหาร ได้รับรอง กำหนดเงื่อนไขคือ ร้านอาหารได้รับรองเมื่อเปลี่ยนเจ้าของร้านหรือผู้จัดการร้านอาหาร ร้านอาหารต้องคืนป้าย “อาหารสะอาด รสชาตiorอย” แก่หน่วยงานที่มอบป้าย

5) เสนอให้หน่วยงานท้องถิ่น วางแผนนำมาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บังคับให้ผู้ประกอบการค้าอาหารรายใหม่ต้องขออนุญาตในการเปิดร้านอาหารหรือจำหน่ายอาหาร และบังคับผู้ประกอบการค้าอาหารในร้านอาหารหรือแผงลอยจำหน่ายอาหารที่ไม่ได้รับรอง ปรับปรุงโครงสร้างร้านอาหารให้ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร

6) ผู้รับผิดชอบงานสุขาภิบาลควรให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการค้าอาหารในเรื่อง หลักการทำอาหารของบ่อคักไขมัน และความจำเป็นที่ต้องมีบ่อคักไขมันสำหรับร้านอาหาร ตลอดจนแนะนำวิธีการสร้างบ่อคักไขมันตามความเหมาะสมกับร้านอาหารแต่ละแห่ง

4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

- 1) ควรศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการค้าอาหาร ในร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารเชิงคุณภาพ
- 2) ควรศึกษารูปแบบการสื่อสาร ในการให้คำแนะนำสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แก่ ผู้ประกอบการค้าอาหาร ในการทำความเข้าใจในการปฏิบัติ ตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร
- 3) ควรศึกษารูปแบบการกระตุ้น ให้ผู้ประกอบการค้าอาหาร เห็นคุณค่าและความสำคัญ ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร
- 4) ควรศึกษารูปแบบการนำมาตรการทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุขมา บังคับใช้ บังคับผู้ประกอบการค้าอาหาร ในร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหาร
- 5) ควรศึกษา สาเหตุการเลือกซื้ออาหารของผู้บริโภคอาหาร ในร้านอาหารและแผงลอย จำหน่ายอาหาร ได้รับรองและไม่ได้รับรอง โดยศึกษาเชิงคุณภาพ

จัดทำโดย ศูนย์วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved